

Nagyenyed, 1900. december 8. – Budapest, 1986. június 12.

Asztalosszakmát tanult. A Tanácsköztársaság idején a 8. vörösőr zászlóaljban harcolt. 1921-től a famunkások szakszervezetének tagja, majd beválasztották a felügyelőbizottságba is. 1923-ban lépett be a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, 1926 és 1929 között a rákospalotai pártszervezet titkára volt. 1929-ben Újpesten tiltott gyűlést szervezett és engedély nélküli terjesztett röpiratot, amiért bíróság elé akarták állítani. A tárgyalás előtt külföldre menekült, 1946-ig Belgiumban és Franciaországban élt, a Világosság nevű szociáldemokrata csoport titkáráként dolgozott. Hazatérése után 1946-ban a Szakszervezeti Tanács külügyi osztályának vezetője lett. 1948 második felében a Magánalkalmazottak Biztosítási Intézete elnöke, 1947. októbertől 1948. júniusig az SZDP terézvárosi titkára, a fővárosi végrehajtó bizottság tagja. A pártegyesítéstől 1950-ig a Magyar Dolgozók Pártja VI. kerületi választmányi tagja volt. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az SZDP országos listájáról pótképviselő lett, 1948. április 26-én hívták be a törvényhozásba. Mandátumát az 1949. május 15-i választásokon is megőrizte, akkor a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról jutott be a törvényhozásba. 1949-től az Élelmiszer-ipari Minisztérium Sör- és Szeszipari Főosztályának személyzeti vezetője volt, majd 1951-től a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége Faipari Tudományos Egyesületének vezetőségi tagja, később szervezőtitkára, majd főtitkárhelyettese. 1953-ban szakérettségit tett. 1951 és 1954 között az MDP I. kerületi bizottságán propagandista volt. 1958-tól tanácsstag és végrehajtó bizottsági tag az I. kerületben. 1966. júniustól nyugdíjas, az IBUSZ Rt. francia–német nyelvű idegenvezetőjeként dolgozott tovább.